

Pesem na neki način piše mene

Veronikina nagrada Borut Gombač je dobitnik nagrade za najboljšo pesniško zbirko v zadnjem letu – Večer poezije odslej s Hišo kulture Celje

Pesniška zbirka Boruta Gombača *S konico konice jezika*, ki jo je pripravljaval desetletje, zadnje leto pa zgolj pilil, je najboljša zbirka zadnjega leta. Veronikino nagrado je prejel na torkovem večeru poezije v Narodnem domu, ko so podelili tudi zlatnik poezije Iztoke GeSTRU Plamnu za življenjski opus, nagrado mala Veronika pa je dobil mladi pesnik Aljaž Primožič.

ŠPELA KURALT

»Pesniška zbirka Boruta Gombača *S konico konice jezika* nas ponovno spomni na razliko med ustaljenim pojmovanjem jezika kot odraza resničnosti in jezika kot snovi, ki ima zmožnost tvorjenja pomenov in oblikovanja različnih, nasprotnojočih si resničnosti. Jezika, ki ne

sporoča, kakšen je svet, ampak pesnika in bralca umešča v svet,« je zapisala žirija, v kateri so bili Igor Divjak, Petra Kolmančič in Maja Šučur. Po besedah žirije »lahko v Gombačevem eksperimentu in drobni pesniški čarovniji – zastavljanju časa in ozaveščanju naše krhkosti in minljivosti – prepoznamo tudi poziv k polnokrvnejšemu in bolj miroljubnemu sobivanju«.

Gombač je dejal, da četudi je zbirka zelo dolgo nastajala, je »v nekem trenutku skorajda eksplozirala in se sestavila. Še zdaj se mi zdi, vendarle do nje še nimam distance, kot eno samo presenečenje.« Zbirka ima krajše štirivrstičnice, gosto rimane, zadnji verz po navadi uvaja naslednjo, daljšo pesem, dodaja pesnik. »Zelo dolgo sem se ukvarjal z zgradbo zbirke

Borut Gombač, uveljavljeni literarni ustvarjalec, ki piše poezijo, pravljice, besedila za songe ter radijske in lutkovne igre, je s peto pesniško zbirko prepričal žirijo Veronikine nagrade. FOTO JANEZ BOGATAJ

kot celote. Prav to je pokazalo, da so nekatere pesmi malo šibkejše. Trudil sem se, da bi posamezno drevo pokazalo gozd in gozd posamezno drevo oziroma pesem.« Pisanje, piljenje kljub desetletju dela ni bilo mukotrpno, na koncu gre za užitek, je z nasmehom povedal Gombač. »Največji užitek je, ko začnem pisati pesem in v nekem trenutku moje pisanje nadaljuje pesem sama. Ona potem na neki način piše mene.«

Veronika ostaja

Veronikino nagrado od leta 1997 podeljuje Mestna občina Celje in jo bo tudi v prihodnje, nagrada je med najprestižnejšimi v državi. Njen idejni oče je bil Jože Volfand, ki je z družbo Fit Media do letos pripravljaval večer poezije, na katerem od leta 2005 podeljujejo tudi

zlatnik poezije za življenjski opus, od leta 2016 pa tudi malo Veroniko za poezijo srednješolcev. Fit Media se je z letošnjim večerom poezije poslovila od sodelovanja pri pro-

»Največji užitek je, ko začnem pisati pesem in v nekem trenutku moje pisanje nadaljuje pesem sama.«

BORUT GOMBAČ

jektu Veronikine nagrade. Volfand je priznal, da s težkim srcem. »Veronika je zagotovo otrok, od katerega se težko ločiš, in najbrž se nikoli ne bom povsem. Vendar pride

čas, ko je treba pustiti, da zgodbo začnejo pisati drugi, novi akterji. Mislim, da je Hiša kulture Celje kompetentna, prava institucija, ki bo prav gotovo lahko zagotovila razvoj tega poetičnega trojčka.«

Hiša kulture Celje (HKC) je zavod brez fizične hiše, ki od leta 2009 deluje na področju umetniškega (po)ustvarjanja. Kot je za HKC dejal Gregor Deleja, si želijo, da bi Veronikina nagrada ostala nacionalno prepoznana nagrada za najboljšo pesniško zbirko, skupaj z zlatnikom poezije in malo Veroniko. »Pozornost, ki je je nagrada deležna, bi izkoristili tudi za to, da povemo, da smo mesto, ki kulturo živi in jo prevečkrat pozablja. Veronikini nagradi želimo za drugo četrletje vdihniti dodaten lesk, hkrati pa ohranjeti žlahtno patino minulih 24 let.«